

Forfatter: Rosing, Hans Anton

Titel: BREV TIL: Asbjørnsen, Peter Christen FRA: Rosing, Hans Anton (1860-09-02)

Citation: Rosing, Hans Anton: "BREV TIL: Asbjørnsen, Peter Christen FRA: Rosing, Hans Anton (1860-09-02)", i *Ungdomstid og Reiseliv - Udvalg af Anton rosings breve og optegnelser*, Forlagt af Jacob Dybwad, s. 5. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002058588-000-shoot-L0020585880000003.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Ungdomstid og Reiseliv - Udvalg af Anton rosings breve og optegnelser

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Edinburgh2. September 1860.

Saa kom 1848. Dette Aar er et vigtigt i mit Livs Historie, thi dets Bevægelser og Begivenheder var det, som først vakte mig til fuld Selvbevidsthed. Jeg glemmer aldrig hint Øieblik, da en af vore Professorer (Wilkens) med alle Tegn paa indre Bevægelse indfandt sig i Forelæsningslokalet og fra Kathedret fortalte os, at Frankrig var i Revolution, Louis Philippe forjaget, Republiken proklameret og at Øjeblikket saaledes var mindre passende for koldblodige teknologiske Demonstrationer, hvorfor Forelæsningerne udsattes „til imorgen“. Jeg havde indtil da aldrig ved nogen anden Leilighed og aldrig paa nogen anden Maade dyrket Politiken end hver 17de Mai, naar jeg som god Patriot pligtskyldigst drak Punsch og raabte Hurra. Men Februarrevolutionen gjorde mig pludselig til Politiker med Liv og Sjæl. Forbi med Botanisering og mineralogisk Stenhuggerarbeide! Væk med Zoologi og Kemi! Mennesket var nu den eneste Naturgjenstand, som frembød Interesse; men det var hverken fyfiologisk, anatomisk eller psykologisk det interesserede mig. Det var Mennesket i fulde Klæder eller — i Mangel af Klæder — i Filler og Pjalter, hvormed jeg nu havde at skaffe; det var Mennesket som Lem af Menneskesamfundet; det var Mennesket som Borger, Nation, Stat. Det var en ganske forunderlig Revolution, som pludselig var foregaaet i mig. Hvad som før kun havde været Instinkt blev nu fuld Bevidsthed; jeg fik en hel og klar Erkjendelse af mit Ansvarlighedsforhold til Menneskeslægten, til Samfundet, en Erkjendelse, som aldrig senere er blevet fordunklet, men tvertimod med hver Dag er voxet i Styrkes. 6og Inderlighed, og som altid siden har ligget styrende og drivende bag alle mit efterfølgende Livs Foretagender. Derfor tænker jeg altid med Glæde og Taknemmelighed paa det bagvadske 1848; i alt Væsentligt er jeg bleven tro mod de Principer og de Sympathier, som det bragte tillive i min Sjæl, og jeg har endnu intet Øieblik skammet mig ved at bekjende som min Overbevisning, at de Ideer, som Februar-Revolutionen proklamerede, ville og skulle styre Fremtiden.